

CORPUS FONTIUM HISTORIAE BYZANTINAE

CONSILIO SOCIETATIS INTERNATIONALIS STUDIIS
BYZANTINIS PROVEHENDIS DESTINATAE EDITUM

VOLUMEN XXXV

SERIES BEROLINENSIS

EDIDERUNT

H.-G. BECK (†) · A. KAMBYLIS · R. KEYDELL (†)

WALTER DE GRUYTER
BEROLINI ET NOVI EBORACI MM

IOANNIS MALALAE
CHRONOGRAPHIA

RECENSUIT
IOANNES THURN

WALTER DE GRUYTER
BEROLINI ET NOVI EBORACI MM

ΛΟΓΟΣ ΙΔ΄

ΧΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ

1 Μετά δὲ τὴν βασιλείαν Ὀνωρίου ἐβασίλευσε μόνος ὁ θειότατος Θεο-
5 δόσιος ὁ νέος, ὁ υἱὸς Ἀρκαδίου βασιλέως, ἀδελφοῦ Ὀνωρίου, ἐπὶ τῆς
ὑπατείας Στελίχωνος καὶ Αὐρηλιανοῦ, ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς στεφθεῖς·
ἐβασίλευσε δὲ τὰ πάντα ἔτη ν' καὶ μῆνας ζ'.

2 Ὅστις ἔχαιρε τῷ Πρασίνω μέρει καὶ ἀντεποιεῖτο αὐτῶν κατὰ πόλιν.
ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει μετήγαγεν αὐτούς, θεωροῦντας πρῶτην εἰς τὰ
10 δεξιά αὐτοῦ μέρη, καὶ ἐποίησεν αὐτούς θεωρεῖν εἰς τὰ ἀριστερὰ βάρθρα·
καὶ τοὺς τῆς πεδατούρας στρατιώτας τοὺς κατέναντι τοῦ καθίσματος
θεωροῦντας μετέστησεν ἐπὶ τὸ Βένετον μέρος· καὶ τὰ βάρθρα ἔδωκε τοῖς
τοῦ Πρασίνου μέρους, ἔχοντα μεσόστυλα ἕξ, εἰρηκῶς τῷ ἐπάρχῳ Κύρῳ,
ὅτι· ὄυς φιλῶ κατέ|ναντί μου θέλω θεωρεῖν'. καὶ ἔκραξαν ἐν Κωνσταντι-
15 νουπόλει οἱ ἐκ τοῦ Πρασίνου μέρους τῷ αὐτῷ βασιλεῖ· 'τὰ ἴδια τοῖς
ἰδίοις.' καὶ ἔπεμψεν αὐτοῖς μανδάτα διὰ τοῦ πρωτοκουρσορος, λέγων,
ὅτι· 'ἐγὼ ὡς τιμῶν ὑμᾶς εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ καθίσματος, ἔνθα θεωρῶ,
μετέστησα ὑμᾶς.' καὶ εὐφήμησαν αὐτόν. καὶ ἐκέλευσε κατὰ πόλιν εἰς τὰ
ἀριστερὰ τῶν ἀρχόντων θεωρεῖν τοὺς Πρασίνοους.

20 3 Ἐβασίλευσε δὲ παιδίον· ὅτε δὲ προέκοψε τῇ ἡλικίᾳ ὁ αὐτὸς Θεοδό-
σιος βασιλεὺς, ἀνεγίνωσκεν ἔσω εἰς τὸ παλάτιν ἐν τῇ ζωῇ τοῦ αὐτοῦ
πατρὸς Ἀρκαδίου. καὶ μετὰ τὴν τελευταίην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συν-
ανεγίνωσκεν αὐτῷ ἄλλος νεώτερος εὐφυέστατος ὀνόματι Παυλίνος, υἱὸς
κόμητος δομεστίκων. ἐφίλει δὲ αὐτόν Θεοδόσιος. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην

cap. 1 Chron. Pasch. 570,18 Theoph. 80,27–28 Georg. Mon. 604,8–9 Leo
Gramm. 106,13 Theod. Scut. 69,8 Niceph., Chron. 97,21–22 Anon. Matr. 60,10
Cedr. 586,20–21 Chron. synt. 102,1–2 Chron. Epit. 27,26 cap. 3 Chron. Pasch.
575,3–576,4 Ioann. Nic. LXXXVII, 1 Leo Gramm. 106,14–15 Ioann. Nic.
LXXXIV, 25

cap. 1 O LatSoph cap. 2 O LatSl cap. 3 O Soph

2 ΧΡΟΝΩΝ O: om. Chilm. Dind. 6 Αὐρηλιανοῦ cum Chron. Pasch. 567,8 scripsi: Ἀβρι-
λιανοῦ O 7 ν' O: μη' Sl: *ann. XLV/III* Lat, ut plerique (sed cf. Zon. 3,111,17) 21 παλάτιν
O¹: παλάτιον O² 23 Παυλίνος O: acc. corr. Chilm. 24 ἐφίλει – Θεοδόσιος ex Sl Chron.
Pasch. 575,7–8 addidi

25 τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀνδρωθεὶς Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐζήτει λαβεῖν γυ-
ναῖκα εἰς γάμον· καὶ ὄχλει τῇ αὐτοῦ ἀδελφῇ Πουλχερίᾳ τῇ δεσποίνῃ,
οὔσῃ παρθένῳ, ἣτις ὡς φιλοῦσα τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφὸν οὐχ εἵλατο
γαμηθῆναί τινα· καὶ δὴ περιεργασαμένη περὶ παρθένων πολλῶν κορα-
30 σοσίῳ βασιλεῖ, ἀδελφῶ αὐτῆς, συνδιάγουσα αὐτῶ ἐν τῷ παλατίῳ. καὶ
εἶπεν αὐτῇ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδόσιος, ὅτι· ἔγὼ θέλω, εἰ εὐρης μοι
νεωτέρα εὐμορφον πάνυ, ἵνα τοιοῦτον κάλλος μὴ ἔχη γυνὴ εἰς Κωνσταν-
τινούπολιν, εἶτε ἐξ αἵματός ἐστιν βασιλικοῦ εἶτε ἐξ αἵματός ἐστιν συγκλη-
35 τικοῦ | πρώτου. εἰ δὲ μὴ ἐστὶν καλὴ εἰς ὑπερβολήν, οὐ χρεῖαν ἔχω, οὔτε
ἀξίωματικὴν οὔτε ἐκ βασιλικοῦ αἵματος οὔτε πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰ τις
δὴ ποτὲ ἐστὶν θυγάτηρ, μόνον παρθένον καὶ εὐπρεπεστάτην πάνυ,
ταύτην λαμβάνω.’ καὶ ἀκηκῶσα ταῦτα ἡ δέσποινα Πουλχερίᾳ παντα-
χοῦ ἔπεμψεν περιεργαζομένη· καὶ Παυλῖνος δὲ περιέτρεχεν ἀρέσαι αὐτῶ.

4 Ἐν τῷ δὲ μεταξύ συνέβη ἔλθειν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τῶν
40 ἰδίων συγγενῶν κόρην εὐπρεπῆ, ἐλλόγιμον, Ἑλλαδικὴν, ὀνόματι Ἀθη-
ναΐδα, τὴν καὶ Εὐδοκίαν μετακληθεῖσαν, θυγατέρα γενομένην Λεοντίου
τοῦ φιλοσόφου Ἀθηναίου εὐπορωτάτου· ἣτις Ἀθηναῖς ἢ καὶ Εὐδοκία
ἠναγκάσθη καταλαβεῖν τὴν βασιλεύουσαν πόλιν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς
45 θείαν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην. ὁ φιλόσοφος Λεόντιος ὁ αὐτῆς πατὴρ ἔχων
υἱοὺς τελείους δύο, μέλλων τελευτᾶν διέθετο, τάξας ἐν τῇ ἑαυτοῦ διαθήκῃ
τοὺς δύο αὐτοῦ υἱοὺς κληρονόμους πάσης τῆς ὑπ’ αὐτοῦ καταλιμπανο-
μένης περιουσίας Οὐαλέριον καὶ Γέσιον, εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτοῦ διαθήκῃ·
Ἐθναΐδι τῇ ποθεινοτάτῃ μου γνησίᾳ θυγατρὶ δοθῆναι βούλομαι νομί-
σματα ἑκατὸν καὶ μόνον· ἀρκεῖ γὰρ αὐτῇ ἢ αὐτῆς τύχῃ ἢ ὑπερέχουσα

cap. 4 Euagr. 1,20 (28,23–30) Chron. Pasch. 576,4–578,8,13–19 Georg. Mon. 608,10–609,3 Cedr. 590,9–18 Ioann. Nic. LXXXIV, 25–34. 37 Theod. Scut. 69,16–70,14–15 Zon. 3,100,18–101,19 Theoph. 83,19–22 Leo Gramm. 106,16 Socr. 7,21 (= PG 67,784 B) Theoph. 92,18 Zon. 3,101,16–19

cap. 4 O Soph

27 οὐκ O: corr. Chilm. 29 εἶπεν Chilm.: εἰπὼν O 30 συνδιάγουσα – παλατίῳ O: θέλουσα τῷ ἀδελφῶ αὐτῆς συνδιάγειν ἐν τῷ παλατίῳ Chron. Pasch. 575,13–14 31 εὐρεῖς O: corr. Dind. 35 ἀξίωματικὴν O: ἀξίωματικοῦ coll. Chron. Pasch. 575,18 ci. Chilm. ἐκ O: del. Chilm. πλοῦτον O: πλούτου coll. Chron. Pasch. 578,18 ci. Chilm. 37 ἀκηκῶσα O: ἀκηκουῖα ci. Chilm. 38 post δὲ add. verba ὁ αὐτοῦ συμπράκτωρ καὶ φίλος Chron. Pasch. 576,2–3 post αὐτῶ verba χάριν τοῦ κεφαλαίου τοῦτου add. Chron. Pasch. 576,3–4 39 τῷ δὲ O: δὲ τῷ Chilm. 41 τὴν – μετακληθεῖσαν O Ioann. Nic. LXXXIV, 28: om. Chron. Pasch. 41. 44. 50 Λεοντίου et Λεόντιος O (cf. Cedr. 590,9 Socr. 7,21): Ἡρακλείτου et Ἡράκλειτος Chron. Pasch. 576,7.9 Ioann. Nic. LXXXIV, 29. 32 47 Οὐαλέριον O: Οὐαλεριανὸν Chron. Pasch. 576,12 Ioann. Nic. LXXXIV, 29. 35

- 50 πᾶσαν γυναικείαν τύχην.’ καὶ ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς Λεόντιος ὁ φιλόσοφος ἐν Ἀθήναις. μετὰ οὖν τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν ἐδυσώπει ἢ αὐτὴ Ἀθηναῖς ἢ καὶ Εὐδοκία τοὺς ἰδίους ἀδελφούς, ὡς μείζονας, προσπίπτουσα αὐτοῖς καὶ αἰτοῦσα μὴ προσσχέιν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, ἀλλὰ κατὰ τὸ τρίτον μέρος μερίσασθαι μετ’ | αὐτῶν τὰ πατρῶα, λέγουσα μηδὲν ἡμαρτηκέναι, ὡς
- 55 καὶ ὑμεῖς οἴδατε, πρὸς τὸν ἴδιον ὑμῶν πατέρα· καὶ οὐκ οἶδα, διὰ τί ἀπορὸν με κατέλιπεν μέλλων τελευτᾶν <καὶ> εὐπορίας τυχεῖν μετὰ τὴν αὐτοῦ νέκρωσιν <οὐκ> ἐχαρίσατο.’ οἱ δὲ αὐτῆς ἀδελφοὶ ἔμειναν ἀπειθεῖς, καὶ ὀργισθέντες ἐδίωξαν αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πατρῶου αὐτῆς οἴκου, ἔνθα συνέμενεν αὐτοῖς. καὶ ἐδέξατο αὐτὴν ἢ ἀδελφὴ τῆς γενομένης αὐτῆς μητρός, 60 ὡς ὀρφανὴν, καὶ ὡς παρθένον ἐφύλαξεν αὐτήν. ἦντινα λαβοῦσα ἀνήλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὴν ἄλλην ἀδελφὴν τοῦ αὐτῆς πατρὸς καὶ θείαν αὐτῆς. καὶ λαβοῦσαι αὐτὴν ποιῆσαι ἀξίωσιν κατὰ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν παρεσκεύασαν αὐτὴν προσελθεῖν τῇ εὐσεβεστάτῃ δεσποίνῃ Πουλχερίᾳ, ἀδελφῇ Θεοδοσίου βασιλέως. καὶ δὴ προσελθοῦσα ἐδίδαξεν 65 ὡς βιαζομένη παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀδελφῶν, διαλεγομένη ἐλλογίμως. καὶ ἑωρακυῖα αὐτὴν ἢ αὐτὴ Πουλχερία εὐπρεπῆ καὶ ἐλλόγιμον, ἐπερώτησε τὰς αὐτῆς θείας, εἰ ἐστὶ παρθένος. καὶ ἐδιδάχθη παρ’ αὐτῶν, ὅτι παρθένος ἐστὶν ἀγνή φυλαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτῆς πατρὸς, φιλοσόφου γεναμένου ἐν Ἑλλάδι, καὶ διὰ λόγων πολλῶν φιλοσοφίας ἀναχθεῖσα. καὶ 70 κελεύσασα αὐτὴν ἅμα ταῖς αὐταῖς θείαις διὰ κουβικουλαρίων φυλαχθῆναι καὶ περιμεῖναι, λαβοῦσα, φησίν, τὴν δέησιν παρ’ αὐτῆς εἰσηλθε πρὸς τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφὸν τὸν βασιλέα Θεοδόσιον καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι· ἡἴρον νεωτέραν πάνυ εὐμορφον, καθαρὴν, εὐστολον, ἐλλόγιμον, Ἑλλαδικήν, παρῆθενον, θυγατέρα φιλοσόφου.’ ὁ δὲ ἀκούσας, ὡς νεώτερος, ἀνήφθη· 75 καὶ μεταστειλάμενος τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ καὶ φίλον Παυλίνον ἤτησεν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ὡς ἐπ’ ἄλλῳ τινὶ εἰσαγαγεῖν τὴν Ἀθηναῖδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν ἐν τῷ αὐτῆς κουβουκλείῳ, ἵνα διὰ τοῦ βήλου θεάσῃται αὐτὴν ἅμα Παυλίνω. καὶ εἰσήχθη· καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν ἠράσθη αὐτῆς, καὶ Παυ-

50—51 καὶ ἐτελεύτησεν — Ἀθήναις O (cf. Cedr. 590,8—9): καὶ τελευτᾶ ὁ αὐτῆς πατὴρ Ἡρακλείτος ὁ σοφὸς Ἀθηναῖος Chron. Pasch. 576,16—17 51 post ἀποβίωσιν verba καὶ τοῦ δηλα γενέσθαι, τὰ διατυπωθέντα add. Chron. Pasch. 576,17—18 53 προσσχέιν Kamb.: προσσχέιν O 54—55 ὡς καὶ ὑμεῖς οἴδατε O: καὶ ὑμεῖς γινώσκετε τὸ πῶς διεκείμην πρὸς τὸν κοινὸν ἡμῶν πατέρα Chron. Pasch. 576,22—577,1 55 ὑμῶν O: ἡμῶν Chron. Pasch. 577,1 56 καὶ e Chron. Pasch. 577,2 add. Chilm. τυχεῖν cum Chron. Pasch. 577,2 scripsi: τύχην O 57 οὐκ suppl. Kamb. 60 ὡς ὀρφανὴν ... αὐτὴν O: καὶ οὐ μόνον ὡς ὀρφανὴν, ἀλλὰ καὶ ὡς παρθένον καὶ ἀδελφόπαιδα ἐφύλαξεν αὐτὴν Chron. Pasch. 577,5—7 61—62 πρὸς — αὐτῆς O: πρὸς τὴν ἄλλην θείαν αὐτῆς τὴν ἀδελφὴν τοῦ αὐτῆς πατρὸς Ἡρακλείτου Chron. Pasch. 577,8—9 62 αὐτῆς²O: αὐτῆς Chilm. 67 ἐπερώτησε O: ἐπηρ- Chilm. 70 κελεύσασα Chilm.: κελεύσας O αὐταῖς O: αὐτῆς Chron. Pasch. 577,17 73—74 νεωτέραν — φιλοσόφου O: νεωτέραν, καθαρὰν, εὐστολον, λεπτοχαρακτῆρον, εὐρινα, ἀσπροτάτην ὡσεὶ χιῶν, μεγαλόφθαλμον, ὑποκεχαρισμένην, οὐλοζανθόκομον, σεμνόποδα, ἐλλόγιμον, Ἑλλαδικήν, παρθένον Chron. Pasch. 570,20—571,1

λίνοῦ δὲ θαυμάσαντος αὐτήν. καὶ κρατήσας αὐτήν καὶ χριστιανὴν ποιή-
 80 σας, ἦν γὰρ Ἑλλην, καὶ μετονομάσας αὐτήν Εὐδοκίαν ἔλαβεν αὐτὴν εἰς
 γυναῖκα, ποιήσας αὐτὴ βασιλικοὺς γάμους. καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρα
 ὀνόματι Εὐδοξίαν.

5 Ἄκουσαντες δὲ οἱ τῆς Αὐγούστας Εὐδοκίας ἀδελφοί, ὅτι βασιλεύει,
 προσέφυγον ἐν τῇ Ἑλλάδι φοβηθέντες· καὶ πέμψασα ἠνεγκεν αὐτοὺς ἐκ
 85 τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὑπὸ λόγον ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐποίησεν
 αὐτοὺς ἀξιωματικοὺς, προαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ βασιλέως τὸν μὲν λε-
 γόμενον Γέσιον ἑπαρχὸν πραιτωρίων τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους, τὸν δὲ Οὐ-
 αλέριον μάγιστρον, εἰρηκίας αὐτοῖς τῆς αὐτῆς βασιλίσσης Εὐδοκίας,
 90 ἀδελφῆς αὐτῶν, ὅτι· ‘εἰ μὴ ὑμεῖς κακῶς ἐχρήσασθέ μοι, οὐκ ἠναγκαζόμενη
 ἐλθεῖν καὶ βασιλεῦσαι. τὴν οὖν ἐκ τῆς γενέσεώς μου βασιλείαν ὑμεῖς μοι
 ἐχαρίσασθε· ἢ γὰρ ἐμὴ ἀγαθὴ τύχη ἐποίησεν ὑμᾶς ἀπειθεῖς εἰς ἐμέ, οὐχὶ
 ἢ ὑμετέρα πρὸς ἐμὲ γνῶμη.’

6 Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ Παυλῖνον ὡς φίλον αὐτοῦ | καὶ μεσά-
 σαντα τῷ γάμῳ καὶ συναριστοῦντα αὐτοῖς ἐποίησεν διὰ πάσης ἀξίας
 95 ἐλθεῖν· καὶ μετὰ ταῦτα προηγάγετο αὐτὸν μάγιστρον· καὶ ἠϋξήθη· ὡς
 ἔχων δὲ παρρησίαν πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ὡς παράνομος καὶ
 πρὸς τὴν Αὐγούσταν Εὐδοκίαν εἰσήει συχνῶς ὁ αὐτὸς Παυλῖνος, ὡς μά-
 γιστρος.

7 Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος βασιλεὺς ἐπέμψεν ἐν τῇ Ῥώμῃ Ἄσπαρα τὸν
 5 πατρίκιον μετὰ δυνάμεως πολλῆς στρατοῦ κατὰ Ἰωάννου τοῦ τυράννου.
 καὶ ἐνίκησε τὸν αὐτὸν Ἰωάννην ὁ Ἄσπαρ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸν τῆς βασι-
 λείας Ῥώμης, καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν. καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος
 βασιλέα ἐν τῇ Ῥώμῃ Βαλεντινιανὸν τὸν μικρόν, τὸν υἱὸν Πλακιδίας τῆς

cap. 5 Chron. Pasch. 578,20–579,9 Georg. Mon. 609,5–6 Ioann. Nic. LXXXIV, 34–36 Theod. Scut. 578,7–14 cap. 6 Chron. Pasch. 579,10–14 Georg. Mon. 609,3–5 Ioann. Nic. LXXXVII, 1–3 Cedr. 590,21–591,2 cap. 7 Chron. Pasch. 582,15–18 Theoph. 84,16–28. 92,16–18 Ioann. Nic. LXXXIV, 46–47 Theod. Scut. 74,9–15 Philostorg. 148,21–149,25 Socr. 7,23–24 Olympiod., fragm. 41. 46 (FHG 4, 67–68) Zon. 3,100,4–6; cf. Chron. Pasch. 580,14 Theoph. 84,28–85,2

cap. 5 O cap. 6 O Soph cap. 7 O

81 γάμους O: cf. Τούτῳ τῷ ἔτει γάμους ἐπετέλεσε Θεοδόσιος Αὐγουστος, λαβὼν γυναῖκα Ἀθηναίδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν μηνὶ δαισίῳ πρὸς ζ' ἰδῶν ἰουνίων, καὶ ἐπετελέσθη ἱππικὸν τῶν αὐτῶν γάμων τῷ αὐτῷ δαισίῳ μηνὶ πρὸς δ' ἰδῶν ἰουνίων, ὁμοίως καὶ θέατρον τοῦ αὐτοῦ ἱππικοῦ Chron. Pasch. 578,13–17 (sed vix e nostro) 83 Αὐγούστας O: Αὐγούστης ci. Dind. 87 Ἰλλυριῶν O: corr. coll. Chron. Pasch. 579,3 Dind. Οὐαλέριον O: Οὐαλεριανὸν Chron. Pasch. 579,4 Ioann. Nic. LXXXIV, 35 90 post ἐλθεῖν add. ἐν Κωνσταντινουπόλει Chron. Pasch. 579,6 91 ἀπειθεῖς coll. Chron. Pasch. 579,8 ci. Chilm.: ἀτυχεῖς O 2 Αὐγούσταν O: Αὐγουσταν Dind.

10 μεγάλης καὶ Κωνσταντίου βασιλέως, τὸν ἴδιον αὐτοῦ συγγενέα. καὶ ἐκ-
 δίδωσιν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἣν εἶχεν ἀπὸ Εὐδοκίας Αὐγούστας,
 θυγατρὸς τοῦ φιλοσόφου, ὀνόματι Εὐδοξίαν· ἀφ' ἧς ἔσχεν ὁ αὐτὸς Βαλεν-
 τινιανὸς θυγατέρας δύο Εὐδοκίαν καὶ Πλακιδίαν.

8 Συνέβη δὲ μετὰ χρόνον ἐν τῷ προῖέναι τὸν βασιλέα Θεοδοσίον εἰς
 15 τὴν ἐκκλησίαν ἐν τοῖς ἀγίοις θεοφανίοις τὸν μάγιστρον Παυλῖνον ἀηδι-
 σθέντα ἐκ τοῦ ποδὸς ἀπρόιτον μῆναι καὶ ἐξσκουσεῦσαι. προσήνεγκεν
 δὲ τῷ αὐτῷ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ πένης τις μῆλον Φρυγιατικὸν παμμέγεθες
 πολὺ εἰς πᾶσαν ὑπερβολὴν. καὶ ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ σύγκλη-
 τος αὐτοῦ· καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς, δεδωκὼς τῷ προσαγαγόντι τὸ μῆλον
 20 νομίσματα ἑκατὸν πενήκοντα, ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ Αὐγούστῃ Εὐδοκίᾳ·
 καὶ ἡ Αὐγούστα ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλίνῳ τῷ μαγίστρῳ ὡς φίλῳ τοῦ βα-
 σιλέως· ὁ δὲ αὐτὸς μάγιστρος Παυλῖνος ἀγνοῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν

13–278,42: EV 162,9–24 hunc habent textum:

*1 Ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἦν Παυλῖνος ὁ μάγιστρος τιμώμενος εἰς
 τὰ μάλιστα. συνέβη δὲ ποτε ἐν τῷ προῖέναι τὸν βασιλέα Θεοδοσίον ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τοῖς ἀγίοις θεοφανίοις τὸν Παυλῖνον ἀηδισθέντα ἐκ τοῦ
 ποδὸς ἀπρόιτον εἶναι καὶ ἐξσκουσευθῆναι, προσενέγκαι δὲ τῷ αὐτῷ
 *5 βασιλεῖ Θεοδοσίῳ πένητάν τινα μῆλον Φρυγιατικὸν παμμέγεθες πολὺ
 εἰς πᾶσαν ὑπερβολὴν, ὥστε ξενισθῆναι τὸν βασιλέα καὶ τὴν σύγκλητον. ὁ
 δὲ βασιλεὺς ἔδωκε τῷ πένητι ρν' νομίσματα καὶ δέδωκε τὸ μῆλον τῇ
 Αὐγούστῃ Εὐδοκίᾳ. ἡ δὲ ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλίνῳ τῷ μαγίστρῳ ὡς φίλῳ
 τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ Παυλῖνος ἀγνοῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ

cap. 8 Euagr. 1,20–21 (28,30–29,1,7–9) Chron. Pasch. 584,5–585,23 Theoph.
 99,18–28 Georg. Mon. 609,6–610,6 Leo Gramm. 106,16–107,10 Cedr. 591,2–
 24 Ioann. Nic. LXXXVII, 4–22 Cram., Anecd. Paris. 2,308 Theod. Scut. 77,29–
 78,14 Zon. 3,110,12–111,10 Socr. 7,47 Xanth., Hist. eccl., PG 146,1233 D Ps.
 50,20 Script. orig. Const. 261,1–263,3

cap. 8 O Tusc EV 162,9–24 Soph

9 post συγγενέα verba μηνι ὑπερβηρεταίῳ πρὸ ἰβ' καλανδῶν νοεμβρίων add. non e nostro
 Chron. Pasch. 582,14–15 13 μετὰ χρόνον O: ποτε EV 13–14 εἰς τὴν ἐκκλησίαν O
 Chron. Pasch. 384,5–6: ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ EV 15 ἐξσκουσεῦσαι cum Chron. Pasch. 584,8
 scripsi: ἐκκουσεῦσαι O: ἐξσκουσευθῆναι EV προσήνεγκεν O Chron. Pasch. 584,8: προσε-
 νέγκαι EV 16 πένης τις O Chron. Pasch. 584,8: πένητά τινα EV Φρυγιατικὸν EV:
 Φρυγιάτικον O an est in textum recipiendum? παμμεγεθές O: corr. Dind. 19 ἔπεμψεν
 αὐτὸ O Chron. Pasch. 584,14–15: καὶ δέδωκε τὸ μῆλον EV Αὐγούστη O: Αὐγούστῃ EV
 Chron. Pasch. 584,14 20 τῷ EV Chron. Pasch. 584,12: om. O 21 αὐτὸς O Chron. Pasch.
 584,13: om. EV μάγιστρος O Chron. Pasch. 584,13: om. EV

- αὐτὸ τῇ Αὐγούστη, λαβὼν ἔπεμψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ὡς εἰσέρχεται εἰς τὸ παλάτιον. καὶ δεξάμενος αὐτὸ ὁ βασιλεὺς ἐγνώρισεν αὐτὸ καὶ ἀπέκρυψεν αὐτό· καὶ καλέσας τὴν Αὐγούστην ἐπηρώτησεν αὐτήν, λέγων· ‘ποῦ ἐστὶ τὸ μῆλον, ὃ ἔπεμψά σοι;’ ἡ δὲ εἶπεν, ὅτι· ‘ἔφαγον αὐτό.’ καὶ ὥρκωσεν αὐτήν κατὰ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, εἰ ἔφαγεν αὐτὸ ἢ τινὶ αὐτὸ ἔπεμψεν. καὶ ἐπωμόσατο, ὅτι· ‘οὐδενὶ αὐτὸ ἔπεμψα,’ ἀλλ’ ὅτι αὐτὴ αὐτὸ ἔφαγεν. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς ἐνεχθῆναι τὸ μῆλον, καὶ ἔδειξεν αὐτῇ αὐτό. καὶ ἡγανάκτησε κατ’ αὐτῆς, ὑπονοήσας, ὅτι ὡς ἐρώσα τῷ αὐτῷ Παυλίῳ ἔπεμψεν αὐτῷ τὸ μῆλον καὶ ἠρνήσατο. καὶ διὰ τοῦτο ἀνείλε τὸν αὐτὸν Παυλῖνον ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος· καὶ λυπηθεῖσα ἡ Αὐγούστη Εὐδοκία, ὡς ὕβρισθεῖσα, ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ, ὅτι δι’ αὐτήν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος· ἦν γὰρ πάνυ εὐμορφος νεώτερος· ἠτήσατο δὲ ἡ Αὐγούστη τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τοῦ κατελθεῖν εἰς τοὺς ἀγίους τόπους εἰς εὐχὴν· καὶ παρέσχεν αὐτῇ. καὶ κατήλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Ἱεροσόλυμα εὐξασθαι· καὶ ἔκτισεν ἐν Ἱεροσο-
- *10 Αὐγούστη, ἔπεμψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἐφόνευσεν γὰρ τὸν Παυλῖνον ὁ Θεοδόσιος, ἡ δὲ Αὐγούστη ἀπελθοῦσα εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τοὺς ἀγίους τόπους καὶ κτίσασα πολλὰ καὶ ἐκεῖσε

28–279,50: Tusc. fragm. 2, p. 14–16 Mai, habet hunc pleniorum textum veri Malalae:

- +1 ... [ἐκέλ]ευσεν [ἐνεχθῆναι τὸ μῆλον] καὶ ἔδειξεν αὐτῇ αὐτό· [καὶ ἡγανάκτησεν ὁ βασιλεὺς] τὸ λοιπὸν καὶ ὑπενόησεν τὸν αὐτὸν Παυλῖνον [ἀγαπᾶν] αὐτήν βασιλίσσαν Εὐδοκίαν ὁ Θεοδόσιος· διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀνείλεν τὸν αὐτὸν Παυλῖνον ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδόσιος. καὶ λυπηθεῖσα +5 ἡ αὐγούστη δέσποινα Εὐδοκία καὶ ὕβρισθεῖσα· ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ, ὅτι δι’ αὐτήν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος, ὡς εὐμορφος νεώτερος. καὶ ἠτήσατο τὸν βασιλέα Θεοδόσιον αὐτῇ Εὐδοκία τοῦ κατελθεῖν εἰς τοὺς ἀγίους τόπους εἰς εὐχὴν· καὶ παρέσχεν αὐτῇ· καὶ κατήλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Ἱεροσόλυμα εὐξασθαι, φησὶν. καὶ εἰσελθοῦσα ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ

22 αὐτὸ pr. EV Chron. Pasch. 584,14: αὐτῷ O Αὐγούστη OEV: Αὐγούστη Chron. Pasch. 584,14 22–23 ὡς – παλάτιον O (cf. Georg. Mon. 609,12–13 Leo Gramm. 106,22): ὡς ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας Chron. Pasch. 584,15 post αὐτὸ alt. verba δίχα τῆς Αὐγούστησ add. Chron. Pasch. 584,16 24 Αὐγούστην O: Αὐγούστην cum Chron. Pasch. 584,17 Dind. 27 ἔπεμψα O: ἔπεμψεν et l. 28 scribendum esse ἔφαγα (ut habet Soph) ci. Chilm. 28 ὁ βασιλεὺς O: omisisse videntur Tusc (cf. Chron. Pasch. 584,21) 29 καὶ – κατ’ αὐτῆς O (cf. Tusc): καὶ ἐγένετο μεταξύ αὐτῶν λύσις καὶ ἀπομερισμός Chron. Pasch. 585,1 (cf. Leo Gramm. 107,5 Cedr. 591,15 Ioann. Nic. LXXXVII, 8) 31 ἀνείλε O Tusc: cf. ... καὶ τὸν Παυλῖνον ἐξορισθῆναι εἰς Καππαδοκίαν κακεῖ σφαγῆναι Theoph. 99,27–28 36 plenior textus in Tusc et Chron. Pasch.; cf. etiam Euagr. 1,20 (28,32–29,3): ἐνταῦθα τε γίνεται καὶ δημηγορήσασα πρὸς τὸν ἐνταῦθα λεὼν ἐπιτελεύτιον ἔπος ἐφθέγγαστο· ‘ὑμετέρης γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχόμεαι εἶναι’ (cf. II. 6,211; 20,241), τὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα σταλείσας ἀποικίας αἰνιτωμένη (vix e vero Malala)

λύμοις πολλά, καὶ τὸ τεῖχος ἀνενέωσε τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰποῦσα, ὅτι· ‘δι’ ἐμὲ εἶπεν Δαβὶδ ὁ προφήτης, ὅτι καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου οἰκοδομηθήσεται τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ, κύριε.’ καὶ μείνασα ἐκεῖ καὶ κτίσασα ἑαυτῇ μνημα
 40 βασιλικὸν ἐτελεύτησεν καὶ ἐτέθη ἐν Ἱεροσολύμοις. ἐν δὲ τῷ μέλλειν αὐτὴν τελευτᾶν ἐπωμόσατο μὴ συνειδέναι τῇ κατηγορίᾳ τῇ γεναμένη κατ’ αὐτῆς ἕνεκεν Παυλίνου.

9 Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἦν *διμοιριαῖος, λευκόχρους, εὐθετος*, ἑλλόγιμος, παρὰ παντὸς τοῦ δήμου φιλούμενος καὶ τῆς συγκλήτου.

*13 τελευτήσασα ἐν τῷ μέλλειν αὐτὴν τελευτᾶν ἐπωμόσατο μὴ συνειδέναι τῇ κατηγορίᾳ τῇ γενομένη κατ’ αὐτῆς ἕνεκεν Παυλίνου.

+10 μεγάλη (εἶπεν) ἐν τῷ βουλευτηρίῳ λόγον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν πόλιν καὶ τὸ λεγόμενον βουλευτήριον, καθήμενη εἴσωθεν δίφρου ὄλοχρύσου καὶ διαλίθου βασιλικοῦ· καὶ ἔκραξαν αὐτῇ οἱ τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ ἀννήχθη αὐτῇ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ εἴσω εἰκῶν ἔγχρυσος, καὶ (εἰς τὸ αὐτῶν) μουσεῖον στήλη χαλκῆ εἴσω, (ἄτινα) ἕως τῆς νῦν
 +15 ἴστανται· καὶ φιλοτιμησαμένη τῇ τῶν Ἀντιοχέων πόλει [καὶ ἔκτισεν] εἰς Ἱεροσόλυμα πολλὰ καὶ τὸ τεῖχος ἅγιον ἀνενέωσεν τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰποῦσα ὅτι· ‘δι’ ἐμὲ εἶπεν ὁ προφήτης Δαβὶδ, ἐν εὐδοκίᾳ σου οἰκοδομηθήσεται τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ, κύριε.’ καὶ μείνασα εἰς τὴν αὐτὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κτίσασα ἐκεῖ ἑαυτῇ μνημα βασιλικὸν ἐτελεύτα καὶ ἐτέθη
 +20 ἐκεῖ ἐν Ἱεροσολύμοις· ἔνθα δ’ ἔμελλεν τελευτᾶν, ἐπωμόσατο μὴ συνειδέναι τῇ κατηγορίᾳ τῇ γεναμένη κατ’ αὐτῆς ἕνεκεν Παυλίνου.

Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος βασιλεὺς [ἐτελεύτησεν· ἦν δὲ] φύσιν ὠραῖος, λευκόχρους, εὐθετος, εὐρινος, εὐστηθος, μέλασιν ὄφροις, ἀπλόθριξ, δασυπῶγων ... ξ ... μεγαλόψυχος, εὐχαρ(ίεις), ἑλλόγιμος, παρὰ παντὸς
 +25 τοῦ δήμου φιλούμενος καὶ τῆς συγκλήτου.

cap. 9 Leo Gramm. 107,11–16 Cedr. 586,24–587,7

cap. 9 O Tusc SI

39 ἐκεῖ O: ἐκεῖσε EV (ad utrumque cf. SI): εἰς τὴν αὐτὴν Ἱερουσαλήμ Tusc (cf. Chron. Pasch. 585,19–20) 41 τῇ γεναμένη (γενομένη EV Chron. Pasch.) κατ’ αὐτῆς Tusc Chron. Pasch. 585,22: hoc aut τῇ vel αὐτῆς ci. Chilm.: τῆς O 43 διμοιριαῖος – εὐθετος ex SI addidi (cf. Tusc): om. O